

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **A., spol. s r.o.**, so sídlom v L., IČO: X., proti povinnému **I. K.**, bývajúcemu v Ž., **pre vymoženie 4 444,04 € (133 881 Sk)**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 20 Er 111/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina zo 14. júna 2007, č.k. 20 Er 111/2003-47 a uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008, sp. zn. 6 CoE 51/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008, sp. zn. 6 CoE 51/2008 a uznesenie Okresného súdu Žilina zo 14. júna 2007, č.k. 20 Er 111/2003-47 a vec vracia Okresnému súde Žilina na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením zo 14. júna 2007, č.k. 20 Er 111/2003-47 neschválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti (konanej dňa 20. júna 2005) uskutočnený na rozvrhovom pojednávaní konanom dňa 15. mája 2006 súdnym exekútorom JUDr. J. K., Exekútorský úrad so sídlom v Ž., predmetom ktorého bol rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území K., zapísaných Katastrálnym úradom, Správou katastra Žiar nad Hronom na liste vlastníctva č. X., ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere 196 m² v podiele 1/4, parcela č. X. – záhrada vo výmere 1508 m² v podiele 1/4 a rodinný dom postavený na parcele č. X., súpisné číslo X. v podiele 1/4. Neschválenie rozvrhu výťažku súd odôvodnil nesprávnym vyčíslením trov exekúcie, vychádzajúcich z celej sumy vymáhanej pohľadávky, keď správne mal súdny exekútor pri

vyčíslení jeho trov vychádzať len 20 % zo sumy, ktorá bola získaná za najvyššie podanie, t.j. zo sumy 90 000 Sk.

Krajský súd v Žiline na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 30. júna 2008 sp. zn. 6 CoE 51/2008 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Bol zhodného názoru ako súd prvého stupňa, že v zmysle § 4 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. patrí exekútorovi odmena vo výške 20 % z vymoženej sumy; odmena vo výške 20 % z vymáhanej pohľadávky patrí exekútorovi až pri reálnom vymožení celej sumy, ktorá je predmetom exekučného konania.

Proti rozhodnutiu okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorý navrhol obe rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení dovolania poukázal na nesprávny právny záver súdov oboch stupňov, keď pri určení odmeny exekútora nerešpektovali ustanovenie § 4 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. v znení účinnom do 30. apríla 2008 (§ 27a vyhlášky č. 141/2008 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 288/1995 Z.z.), a nesprávne za základ pre určenie odmeny exekútora považovali vymoženú sumu. Disproporciu medzi výškou uspokojenia nároku oprávneného a uplatnenou odmenou exekútora odstránila až novela vyhlášky č. 288/1995 Z.z. vykonaná vyhláškou č. 141/2008 Z.z. s účinnosťou od 1. mája 2008. Preto postup súdov o odstránenie tejto disproporcie v exekučných konaniach začatých do 30. apríla 2008 považoval za postup, ktorý je v rozpore so zákonom platným a účinným v rozhodnom čase.

Oprávnený ani povinný sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili.

Súdny exekútor JUDr. J. K. sa stotožnil s podaným mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia súdov v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie bolo podané dôvodne.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd vzhľadom na svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., sa zaoberal otázkou, či konanie pred súdmi nie je postihnuté niektorou z procesných vad uvedených v § 237 O.s.p., alebo tzv. inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že konanie pred súdmi nie je postihnuté žiadnou z vyššie uvedených väd.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté uznesenia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Základná právna úprava odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti je v ustanoveniach § 196 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) (ďalej len „zákon č. 233/1995 Z.z.“). Podľa § 199 zákona č. 233/1995 Z.z. výšku odmeny exekútora, náhrady hotových výdavkov, náhrady za stratu času, spôsob ich určenia a výšku primeraného preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov exekútora (§ 196 a § 197 ods. 2) ustanoví ministerstvo po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom. Vykonávacím predpisom, ktorý treba na daný prípad aplikovať, je vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky č. 405/2006 Z.z. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 uvedenej vyhlášky základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymáhanej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16). To teda znamená, že za výkon exekučnej činnosti, s výnimkou opakujúcich sa plnení (§ 4 ods. 2 vyhlášky) a s výnimkou odmeny za zriadenie exekučného záložného

práva na nehnuteľnosti, odmeny pri vylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie a odmene, ktorou sa odmeňujú paušálne jednotlivé úkony exekučnej činnosti, patrí súdnemu exekútorovi vždy odmena vypočítaná z vymáhanej sumy. Dovolací súd sa v tejto časti stotožnil so záverom generálneho prokurátora, že za vymáhanú sumu je pritom treba považovať peňažnú sumu uvedenú v poverení na vykonanie exekúcie. Nemožno preto prijať záver, ktorý je v rozpore s dikciou zákona (odôvodnený iba poukazom na spravodlivé riešenie), že základom nároku pre výpočet odmeny súdneho exekútora je súdnym exekútorom skutočne vymožená peňažná suma.

Dôkazom súladnosti záverov dovolacieho súdu s dikciou všeobecne záväzného právneho predpisu je aj novelizované ustanovenie § 4 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky č. 405/2006 Z.z. vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 141/2008 Z.z. (účinné od 1. mája 2008), podľa ktorého základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16), teda slovo „vymáhaná“ sa nahrádza slovom „vymožená“. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že podľa prechodného ustanovenia § 27a vyhlášky č. 141/2008 Z.z. v exekučných konaniach začatých do 30. apríla 2008 patrí exekútorovi odmena podľa doterajších predpisov; exekučné konanie v danej veci bolo začaté 11. júna 2003.

Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že pokiaľ súdy oboch stupňov neschválili rozvrh výťažku z dražby pre nesprávne vyčíslenie trov exekúcie, ich rozhodnutia nie sú vecne správne; sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Zo všetkých uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008, sp. zn. 6 CoE 51/2008 a uznesenie Okresného súdu Žilina zo 14. júna 2007, č.k. 20 Er 111/2003-47 a vec vrátil Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b O.s.p.), v ktorom bude právny názor dovolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí pre tento súd záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného ako i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková